

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mons Thabor Sive Solitudo Exercitiorum Spiritualium

Bisling, Anselm

[Einsiedeln], 1682

Die Tertia. De pœnis peccati futuris, & consideratione Novissimorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60545)

Die Tertia.

De pœnis peccati futuris, & consideratione novissimorum.

MEDITATIO VII.

De morte stipendio peccati, & ejus accidentibus.

Onorum operum instrumentum, numero quadragessimum in S. P. Benedicti regulis est: *Mortem* quotidie ante oculos suspectam

Text. Reg. c. 4. instr. 40.

habere.

PRÆL. Imaginare te in lecto fatali decumbentem, à Medicis desperatum, astantibus fratribus, sive amicis, accensâ ad lectum candelâ, positâ ad pedes aquâ lustrali, & imagine crucifixi ad caput, animam agere.

Punct. I. *Confid.* I. Certitudinem tuâ *Horror ex certitud. mortis.* mortis, nam lex Dei, & Naturæ, ætas, propria corruptio, experientia, prædecessores, parentes, & fratres, medici, Confessarij, mundusque totus quotidie deficiens clamant contra te: *Reus est mor-*

Matth.

26.

Joan. 19.

mortis; nos legem habemus, & secundum legem debet mori. 2. Mortis legati, & prodromi jam eandem denunciaverunt nimirum præcedentia funera, campæ, anniversaria, & tot commemorationes pro defunctis. 3. Ipsius quoque mortis executores, apparitores, proxime imminere cervicibus videtur, uti quotidianus defectus, sentus morbi, & varia accidentia testantur.

Affectus
horroris.

1. Reg. 15.

Ergo moriendum? ô qualis horrore ergo valedicendum mutuo corpori, animæ, amicis, fratribus? *siccine speras amara mors?* quò me duces ad terram ignotam, sine comite, sine studio, ad æternitatem vel semper bonam vel semper infælicissimam? Ah! Quæ deveniam mortuus?

Ex in certitud. circumstantiar.

Punct. II. Confid. Mortis horrore graviolem reddi, 1. ex incertitudine loci, temporis, modi; an scilicet morte naturali sedatâ, vel violentâ, ac impentinâ; an febrî, apoplexiâ, hæmorrhagiâ, &c. an cum usu rationis, vel sine. An cum perceptione omnium Sacramentorum, an in gratiâ, finalisque perseverantiâ statu, vel non. 2. Mortis horrore reddi adhuc formidabiliorem ex incertitudine statûs futuri, semperque æternaliter duraturi post mortem.

Cur ergo ô nimis incuria & v.

anima! non omnem locum, diem & horam suspectam habes? Cur non attendis & recolligis sæpe illas Christi paternæ præmonentis voces: *Vigilate, quia nescitis diem, neque horam.*

Affectus in crepationis suæ incuriæ.
Matth. 4: 42.

Punct. III. Confid. Mortem horribilissimam esse ob ea, quæ accidunt. 1. corpori ante mortem per anxietates, dolores &c. In morte per dissolutionem ab animâ tot annis sibi sociâ & intimè conglutinâtâ; post mortem verò, quia eijcietur è domo, exportabitur uti sordes & fæces, terræ infodietur uti fœtens cadaver, corrodetur à vermibus & putrescet. 2. Horribiliorem fore animæ, propter conscientiæ remorsus, peccatorum omnium repræsentationem, dæmonum aspectus, Iudicij metum, sententiæ dubiæ expectatione &c. 3. Quia in mentem recurrent omnes bonæ inspirationes, occasiones & media promovendæ salutis neglecta, actionum & operum bonorum tepiditates, temporis perditiones, quæque levia videbantur, tanquam immensa moles gravabunt.

Horror ex accidentibus corporis.

Et animæ?

Quid tum velles Anima! tantis circumvallata angustijs in illo horrendo æternitatis bivio constituta non fecisse? & quid velles fecisse, aperi tandem, Ah! aperi cæcutientes oculos &c.

Con-

Considera tandem aliquando, tempus enim tuum nimis breve est, & forte tibi vix modicum vitæ & inducium pro pœnitentia restat. Mortis ante oculos tuos semper suspectam habere; & disce moriendo bene vivere.

DIGRESSIO V.

De Morte impiorum tam Latinarum: quàm Sacerdotum in genere, multè viventium pessimâ: Cosmophilorum in gustiosâ: & quandoque etiam Sanctis formidosâ.

THEOPHOBVS.

(I.)

Nolite animo cadere, priusquam vulneribus faucij corruatis, etiam si Vos hodie telis, gladijs, & romphæis bis acutis, eminens, cominus punctim, casim, & decussatim aggrediar. En in pharetra ad dexteram perentia mortis spicula; ad lævam veniferæ feræ iudicij gladium, & super scapulas horrendam, flammigerantem, & nimis acutam sententiæ æternæ maledictionis romphæam. Morti Vos hodie dabo, ut vitam tribuam, deducam in inferos, ut ad cælum reducam. Primæ

velitationis congressum à mortis sagitta Mors trifaria.
 volante exordiar, quæ, trifulca sive tri-
 plex est; furoris, horroris, amoris;
 seu impiorum, Cosmophilorum, atque
 justorum. Prima occidit immedicabi-
 li vulnere; altera fauciat periculosè, &
 longo dolore; tertia verò tanquam
 amoris, & salutis sagitta, illita melle,
 leviter, ac blandè perimendo justos vi-
 vificat. Nos in præsentī Digressione ad
 finem, brevissimè aliquid de morte Iu-
 storum attingemus, priùs autem de hor-
 rendâ impiorum tam sæcularium; quàm
 Sacerdotum indignè Sacrificantium,
 aut viventium: ac deinde angustijs &
 periculis plenâ Cosmophilorum morte
 agemus.

II. Prodeat ad teli jactum omnium
 scelestè viventium, & desperatè mori-
 entium Antesignanus, ille inter Apo- Iudæ epi-
 theta.
 stolos diabolus, inter discipulos pro-
 ditor, eleemosynarum fur sacrilegus,
 avarorum coriphæus, suo Creatori per-
 fidus, suo Magistro refractarius, suo
 pietentissimo patri nefariè impius deicida
 Iudas, qui semel à consortio Christi
 transfuga, pro pecunijs Auctorem vitæ
 dividere, & adeò horrendum com-
 mittere malitiæ infinitæ parricidium
 (more aliorum, & quorumcunq; obsti-
 nate viventium peccatorum) foci fecit
 pati-

Iob. 5.

patibularius trifur, sed quasi in nocte
palpat in meridie, & juxta quod heriProv. c.
18.Etiam: impius, cum in profundum veni
contemnit: donec urgentibus jam

Actor. c. 9.

Diabolus
extenuat vi
vis peccatasauctorem fatis, ceciderunt ab oculis
tanquam squama. Nimirum verisdæmon, quemadmodum peccator
to sanitatis corporalis spatio motupeccati gravitatem adeo extenuat,
eamdem vel fictitiam esse, vel levis& proximam quavis occasione, atque
fessione expiabilem persuadereMorituris
exaggerat.tur, secus autem in mortis hora,
illam in pondus immensum exaggeratquod ad desperationem fortius impet
ita caligantes invidia, & avaritiaobscuros iudæ oculos tandem
collyrio inunxit, ut facinorum suorumenormitatem perspiciens cœperit,
proximam mortem secundam oppo

tus, desperare.

Iudas cōn-
scientiæ fu-
rijs agita-
tus.III. Videas igitur prostitutum
feris caput, furijs infernalibuscumagi, fodicari in pectore, furijs
conscientiæ laniari, hinc terribilibusgitorum monstris circumveniri, hinc
omnes Tartari larvas in eum infrenre, fractisque inferorum repagulis, in
stinatam Orco victimam, qua datata, irruere; sedem rationis occupatam
illam insano delirio fasciare, in

re in sua malitia voluntatem, memori-
am infinitae misericordiae Christi aufer-
re, turbulentissimas ingerere cogitatio-
nes, furijs omnibus circumagitare, om-
nem spei consequendae remissionis adi-
tum intercludere, & stridulo clamore
auribus jam non oclulis nec surdis: in-
suffurare, actum est; perijisti; impijssi-
me vixisti, divinos favores sceleribus
recompensasti, Sacrum Apostolicum
Collegium profanasti, Verbum Dei alijs
praedicando flagitiosa tua vita contami-
nasti, alijs conferendo sanitates te ip-
sum mortalibus noxis interemisti, dia-
bolos e corporibus expellendo ani-
mam tuam daemoniorum speluncam fe-
cisti, pias aliorum eleemosynas ad Sa-
crilegam proprietatem usurpasti. O fur!
O latro, O traditor abominande! Do-
minum tuum prodidisti, Christi san-
guinem innocentem, infiniti valoris pre-
tium pro reruncio distraxisti, ad Apo-
stolicam, imo divinam mensam accum-
bere, manus praedatrices in patinam
ejus immittere, vivificum Dominici Cor-
poris & Sanguinis Sacramentum de ma-
nu illius sumere, putidissimos tuos
pedes ad effundendum sanguinem veloces
ad abluendum extendere, demum per-
fido simulatae pacis osculo & amplexu
conjuratis inimicis Deum tuum tradere

Ex suorum
scelerum
memoria:

H

non

non horruisti. Quin mille te fulmine
feriant? Quin terra dehiscens tuum
fame corpus & animam deglutiat? Quin
omnia elementa te disperdant? per
nefarie, perijsti.

Omnes
contra lu-
dam con-
clamat.

IV. Ecce omnis concilij Iudæorum
iniquitas, Pharisæorum invidia, Sa-
rum blasphemiam, Iudæorum injustitiam,
Pontificum sacrilegia, Gentilium impietates,
militum crudelitates, totius
his scelera tibi soli nunc imputantur.
Perijsti. Inclamant tibi Pontifices & Sa-
risæi, si perijsti, *tu videris*; Iudæorum con-
liabilem, *tu videris*, mundus clamant
ad me, tu videris. Clamat contra te
vindictam justitia Patris, Filij Dei
guis, præclusa Spiritus Sancti bonitas.
Clamat Mater, cujus innocentem Nativum
tradidisti, clamant Angeli, quorum
gem prodidisti, clamant Apostoli
quorum Magistrum vendidisti, clamant
Patres ex limbo, quorum stirpem
sanctissima prole exterminasti, clamant
Prophetæ, quorum sexcentas maledic-
tiones incurristi; clamant Cæli
superi, terrestres, inferi, homines
monesque ipsissimi, quod, quem
pro Filio Dei confessi sunt, tu scelus
mis filijs hominum in sacrilegas manus
consignasti: clamant denique universæ
in caput tuum creaturæ, *ut orationem*

fiat tibi in peccatum, ut maledictionem induas sicut vestimentum, ut diabolus stet à dextris tuis, & suspensus crepes medius, & anima destinata Lucifero victima, non per os, quod ter sanctissimum Christos tetigit osculando, sed per disruptum ventrem, cum intestinis diffluat.

Psal. 108.

V. Ergò perditissime Filij Dei defertor, ex Apostolo apostata, ex Christi Vicario siccarie parricida, ex Angelo dæmon, abrumpe invisam superis vitam, extrude coarctatos damnatæ animæ spiritus, sis tibi ipsi licetor & carnifex, suspende te in infami ligno, funem feralem mille diabolorum cohortes jugulo adaptent, præstat subire citam, quàm funestam in longum protrahere mortem. O furia! ô acuti conscientia stimuli, & illita mortis veneno sagitta! Quæ tantò feralius Iudæ animam peremit, quantò majori Dei beneficio electus è millibus Apostolicæ, ac Sacerdotalis dignitatis honore insignitus quidem fuit, sed omnibus laicis perfidiorum vitam ducendo, scelestiorem quoque mortem oppetit.

A conscientia stimulat^r ad suspendium;

VI. MONOPH. Tremendus casus! deploranda ruina! quis non pertimescet impenetrabilem judiciorum Dei abyssum; ad summum Apostolatûs apicem

judicia Dei
timenda ex
Iudæ calu.

H 2

extol-

extollentis, quem prævidet gravioribus
su ad ima ruiturum?

Expeditur
aliquibus
remanfisse
Laicos.

PHILOTH. Valde timeo, idcirco
plurimis è Sacerdotali collegio in
tis articulo eventurum, ut mentis
vitæ tanto statui nimis indignè tran-
sciantur, conscientia remorsu stimulante, &
thanâ suggerente, ad desperationem
gantur, quibus sine dubio melius fuit
in humili gradu suorum popularium
vitam cum placidâ morte committere
& salvari, quam in Cleri sublimitate
terius vivere, periculosius mori, &
etius judicari & damnari profundius.

Religiosi &
Sacerdotes
malè vi-
ventes.

VII. THEOPH. Rectè times mihi
thee, & si, ut spero, non tibi, nec pro
te, saltem alijs & pro alijs, qui (quod
lem longissimè abesse à quibusdam
Religiosis & Clericalibus Ministru-
tissimi) qui, dico contra eminenti-
mam Angelici, Apostolici, imò su-
atque Divini statûs dignitatem in-
dendorum facinorum cœno volutatis
Vnde ut juxta nominis mei erym-
salutarem, talibus ad emendationem
probis autem ad cautelam, Dei ter-
rem incutiam, adduco terrificam sen-

s. Chrysof.
hom 3. in
Act. Apost.
Fauci acer-
dot. salvan-
tur.

Chrysof. sententiam in hæc verba
temerè dico, sed ut affectus sum, ac
Non arbitror, inter Sacerdotes multos
qui salvi fiant, sed multò plures, qui

ant: & alibi cauſam unam tantæ ruinae
inſinuans. Quid, inquit, miſeris illis dixe-
ris, qui ſe conijciunt in tantam abyſſum ſup-
pliciorum? Omnium, quos regis, mulierum,
& virorum & puerorū, à te reddenda eſt ratio.

Tanto igni caput tuum ſubjicis. Miror, an ſie-
ri poſſit, ut aliquis ex Rectoribus ſit ſaluſ?

Altera talis perditionis aſſignatur cau-
ſa ab Auſt. Oper. imperf. quia Laici de-
linquentes facile emendantur, Clerici autem,
ſi mali fuerint, inemendabiles ſunt.

VIII. Aliam verò refert S. Grego-

rius Mag. ita loquens: Nullum, puto, ab
alijs majus præjudicium, quàm à ſacerdoti-
bus tolerat Deus, quando eos, quos ad a-
liorum correctionem poſuit, dare de ſe exempla
prauitatis cernit. Sed propiùs de Sacerdo-
tibus in genere, ad rem noſtram acce-
dit alius purpuratus Doctor, dum ait:

A nullo planè Omnipotens majoris injuria
præjudicium tolerat, imò deteriùs nemo pec-
cat, quàm ſacerdos indignè ſacrificans. Ali-
ter in quocunque modo peccantes, quaſi Do-
minum in rebus ejus offendimus: indignè ve-
rò ſacrificantes velut in perſonam ejus ma-
nus injicere non timemus: en Iudæ tradito-

ris, Chriſtòque ſacrilegas manus injici-
entis peccatum; cujus demum qualia
putatis, quàmque tremenda fore mor-
tis fata; quàm desperatos rodentis &
corrodentis peſſimæ conſcientiæ acu-
leos,

H 3

leos,

1. Ob ratio-
nem pro
alijs dan-
dam.

2. Quia
ſunt in-
mendabi-
les.

Auſt. Op.
imperf. in
Math. ho.

43.

3. Propter
malum ex-
emplum.

S. Greg. ho.
de Offic.

Pæſtor.

S. Petrus
Damian.

Opuſc. con-
tra inſti-
tut. Cle-
ric.

4. Propter
indignam ce-
lebrationem.

Remorsus
conscien-
tiae in mor-
te.

leos, ejusmodi morsibus eam fodite-
tes? Huc age scelestum caput, fati-
sisti cum adorandâ Dei Majestate: ig-
nitiose, perfide Dei Minister, immo-
latus Corporis Christi contaminator, lu-
guinis ejus conculcator, profanator Sa-
cramentorum, & animarum tibi com-
missarum seductor, perditor, mela-
tor; quid mortem vitâ peractâ meliorem
expectas? quid cœlum in cœno, & vi-
rum volutabro speras? mortis telum
jam confixus es, desperatus es, con-
fatus, judicatus, reprobatus es & con-
natus ad æternæ infamiae & maledic-
tionis suspendium.

Vsque ad
desperatio-
nem.

IX. Nil tibi cum cœlo, cum Deo
Superis, superbe, arrogans, probo-
ebriose, blasphemè, luxuriose, in-
dulse, & impie Sacerdos: in con-
Sanctorum, & congregatione abor-
nanda gessisti; honoris & gloria
zelum statui, & vocationi tuæ con-
tentem tuo fastu, ac vanæ gloria
ruptelâ adulterasti, dignitates &
mina, aurum, & argentum, prop-
que corporis commoditates, non
mas tibi concreditas quæstisti, eam
divinissimi sanguinis Christi pretio
emptas ac partas, scandalis, & per-
sionibus pessimis seduxisti, in lulu-
otio, in commestationibus, & ebri-

Remorsus
de alijs pec-
catis com-
missis.

tibus diurnis atque nocturnis pergracatus es. Os Dei, labia Salvatoris, labijs De impuritate vitæ,
 venereo osculo profanatis libâsti; carnem Virginem de Virgine carne purissima assumptam pollutis atrectare manibus præsumpsisti; roseum, & vivificum incarnati Dei sanguinem in impuram cordis tui cleacam haurire non erubuiti; Altaris sacrificium, & tremenda vel ipsis Angelis Sacramentorum mysteria cum mortalis peccati conscientia Indignâ celebratione,
 toties, & toties tractare, & sacrilegè profanare, non horruiisti.

X. En modò os illud, en caro illa, en sanguis ille, humanæ redemptionis pretia, facta sunt tibi sententiæ æternæ damnationis, & maledictionis instrumenta. Tot clamant contra te furia, quot seductæ à te sunt animæ. Abi, abi à tota stygiorum hostium phalange circumvallatus; abi ad horribilissimum fatalis iudicij consistorium, ferali, & bis acutâ divinæ justitiæ macharâ trucidandus, fulminandus, maledicendus, atque præ cæteris solo nomine Christianis, Iudæis, ac Gentilibus, cum Iuda, cum Apostatis, cum Hæresiarchis indelebili caractere, ac stygmate in perpetuis stridoribus, & igne internoscendus, & per omnem æternitatem mactandus irrevocabili anathemate. Tales erunt malorum

Tremenda
 finalia fulmina.

lorum ac solo nomine sacerdotum, nimè indignè sacrificantium circa mortis tempora, conscientia remorsus, fata; qui de nocte contaminati, polluti sacrilegi, manè ob vile lucellum saeculi, absque pravâ confessione in mero imaginario suæ famæ respectu vina mysteria tractare non erubescunt. Sed de hac materia ulterius infra.

Polland. in

Vit. 20.

Febr. n. 27.

Visio S. V-

dalrici Pres-

byt. de 2.

Sacerd. Su-

spensis.

X I. Interim non omittenda visio, quæ S. Vdalrico Presbytero Angliâ contigit, dum tres jurati Sacerdotes in Ecclesiâ juxta altare funestâ trabe suspensos, & jam jam tremè strangulandos, intercessis tantis vocibus opem illius efflagitantes, & licò conscensò altari à se liberatos, per dictam visionem agnovit: stupeti post somnum, ecce summo in tres Sacerdotes inhonestatum comites advolantes, ad genua ejus proluti, pœnitentes, sacrâ confessione piati, & absoluti sunt. Quapropter consecrate Deo Sacerdos, quisquis tasselte Reus es, his tibi seriò inculpacum tremore perpensis, intellige quæ ego loquor ad te, & sta in gratia siquidem mors peccatorum pessima & eorum secundum opera eorum.

Per confes-

sionem li-

beratis.

Dan. 10.

Psal. 33.

2. Cor. 11.

XII. Sed abhinc nos conferat ad alicujus sæcularis Cosmophili

ita tamen ex asse nebulonis agonem. Mundani
hominis
moribundi
descriptio.
 Videtis illum, frigido sudore jam un-
 dique per tempora defluente, pallido
 vultu, fractis oculis, intercisâ voce,
 mutescente linguâ, congelatâ manu,
 collisis genibus, emortuis pedibus, an-
 helo pectore, colluctante spiritu, pal-
 pitante, & jam ultima trahentem corde
 suspiria, quaquaversum conari oculos
 flectere, manus protendere, quærere
 super stragulam laciniolas, sive pulvis-
 culos, volutare ad omne latus debilia
 membra, movere exiucca labia, opem
 quasi postulaturum, atque visurum, si-
 cubi dolorum suorum levamen, effugij
 locus, aut ulterioris vitæ radius afful-
 gere dicatur. Implorat charissimam Accisâ un-
dique spes.
 conjugem, sed ea vultu squallida luget;
 vocat dulcissima pignora, & filios, illi
 soluti in lacrymas ejulant; sollicitat
 Medicos, sed desperârunt; inclinat ami- Matth.
26.
 cos, at relicto eo omnes fugerunt; propin-
 quos, natos, affines, socios, combibo- Iob. 19.
 nes, asseclas, sed omnes quasi alieni re-
 cesserunt; sperat in pecuniæ thesauris, Psal. 48.
 sed relinquet alienis divitias suas; confi- Eccles. 1.
 dit in honores, atqui omnia vanitas & gau- Prov. 1.
 dia, sed, heu! extrema gaudij luctus
 afflictio spiritûs, in voluptates & gaudia, sed, heu! extrema gaudij luctus
 occupat. Vnde accisâ omni auxiliorum
 spe, obyeriantibus rerum præteritarum
 un-

Angustia
animi.

umbris, presentium imaginibus, for-
rarum terroribus, tandem adhortan-
forfan fideliore aliquo, suspicit caelum
quod raro cogitavit, & timet fulminum
despicit terram, cui nimis adhaesit,
metuit dehiscentem; retro conspici-
pro dolor! temporis pretiosissimi
dissimè consumpti recordatur; an-
prospicit, & videt longissimam, a-
namque aternitatem. Intus se oculis
convertit, & non nisi malè cauten-
tam, plenamque vitij conscientiam
perit, horretque vel perpetuos infer-
vel atrocissimos purgatorij ignes
quos jam jam praecipitandum se fore
dat, & exspectat.

Separatio-
nis dolores.

1. Reg. 25.

XIII. Has inter angustias exclamare
nititur, sed non valens, suspi-
in haec verba: *Siccine separas amara*
ab amantissima thalami consorte? à di-
cissimis filijs oculorum meorum de-
cijs? à cognatione, à domo, ab or-
nibus congestis pecunijs, & possessio-
nibus, agris, vineis, latifundijs, &
tanto sudore, & pretio comparavi
ne separas ab urbe & orbe universi-
mittisque in terram miseriae & tenebr-
rum? O Anima sine corpore! ubi
corpus tuum? Ecce putredo in cel-
bus tuis: ubi deinceps habitabis?
in caelo, an in paradyso, an in purg-

Petr. Cel-
lens. Abb.
de discipl.
clausur. c.
23.

torio, an in inferno? habebisne flammam Timor in-
 supplicij in parte, vel in toto? eritne ferni,
 spes evadendi? Ecce Æthiopes crudelissi-
 mi jam ligna, fœnum, stipulã & picem, &
 rogos insistunt subministrare &c. Quid
 hinc agat moribundus unde quaque pres-
 sus angustijs, nullóque apparente solati-
 o? spemque metumque inter revocet
 oculos ad Crucifixi imaginem? Ecce vi-
 dere eum, quem contempsisse se meminit, Ju-
 dicem formidat. Talia sunt communissi-
 ma & quotidiana mundanorum homi-
 num fata; quibus proinde talis Lessus
 mortualis competit: *ô mors! quàm ama-
 ra est memoria tua homini habenti pacem in
 substantijs suis.* Iis enim amara est mor-
 tis certitudo, amarior incertitudo, ama-
 rissimus incertus, & irrevocabilis exspi-
 rantis horulæ terminus, & præ aper-
 tis jam foribus instans incertæ condi-
 tionis ac statûs æternitas.

S. Gregor.
 hom. 13. in
 Evang.

Eccli. 41.

Mors pio-
 rum fœlici-
 or.

XIV. MONOPH. Sed nunquid
 præ istis fœliciores vitæ exitus sortientur
 Religiosi, ab omnibus rerum munda-
 narum impedimentis, periculis, curis-
 que soluti, quibus plerumque mors est
 melioris vitæ mutatio, non corruptio,
 progressus ad patriam, non transitus
 ad ruinam; sed omnium finis laborum,
 quietis æternæ principium?

THEO-

Formido
mortis ali-
quorum SS.

THEOPHOB. Verissima solio
fers; & mille piorum Religiosorum
gaudiosâ & beatissimâ morte defu-
gentium exemplis, in comperto est.
Veruntamen nôsti etiam, Sanctissimos
viros Augustinos, Bernardos, Hilari-
nes & Agathones sub mortis horam
tremuisse, multosque alios prima
missionis apud Deum amicos, scientes
se mox ab animâ à corpore discessu-
rternitatis adhuc ignotâ viâ immansi-
mis telonarijs & exactorib⁹ portatu-
nes occupantibus violentissimè coacti
iri, sarcinas omnes in quinque telonijs
deponere (uti S. Cyrill. scriptum est)
liquit) ad lustrandum & accuratissimè
perscrutandum, quid mercium Religi-
osis prohibitarum, in linguâ, visu
auditu, odoratu, vel tactu secum ge-
rant. Vnde si eapropter tremebant colu-
næ, quid facient tabulæ? Et si huius por-
ris turbine etiam Cedri quatuebun-
tur, quomodo virgulta immobilia
bunt? Fervorem igitur Religiosorum
mortis præparationem quotidie insti-
ra, & talis esto in vitâ, qualis
optares inveniri in
morte.

Propter di-
strictam in-
liquit. fu-
turam.

S. Cyrill.
orat. de
exitu an.

S. Greg. l.
4. dial.
6. 7.

MEDITATIO VIII.

De Iudicij particularis rigore
post mortem.

Aliud bonorum operum instrumen- *Text. Rem*
tum est: *Diem Iudicij timere.* Et ut *gul. c. 4.*
quilibet, *ubicunque sedens, ambulans,* *instr. 44.*
ib. c. 7.
vel stans &c. jam se tremendo iudicio Dei *grad. 12.*
presentari existimet.

Prælud. Imaginare, quod videas *Dan. 5.*
manum in pariete cubiculi tui inspera- *25.*
to apparentem, tibi que scribentem illa
verba, **MANE; THECEL; PHA-**
RES. sive **NUMERATVS es, AP-**
PENSVS, DIVISVS.

Punct. I. Confid. Primum verbum: *Iudicij di-*
NUMERATVS es: nimirum. Nu- *vini post*
meratos esse vitæ tuæ dies, & completos: *mortem*
simulque unâ cum illis exspirasse om- *processus:*
ne tempus gratiæ & bonarum occasio-
num. 2. Nunc tempus esse, ut anima
tua rapiatur ad Dei tribunal, deducen-
tibus hinc, & inde Angelo, & diabo-
lo. 3. Et ut sistatur tanquam rea coram
Iudice Christo, accusatore dæmone,
Advocato Angelo Custode, patefacto
libello propriæ conscientiæ, tot verò
testibus, quot creaturæ fuerint malo-
rum

rum tuorum instrumenta, vel compes. 4. Factâ longissimâ, & vehementissimâ scelerum narratione, & pollutione finalis sententiæ, proferri tua paucula bona opera, remissa, pida, &c.

Heu! mihi, Domine, tremens & timens sum, & timeo, dum hæc tremenda discussio venerit, atque ventura quid faciam miser? ubi fugiam à facie peccatorum meorum, & à vultu tuâ?

Punct. II. Confid. Alterum verbum APPENSVS es: scilicet rigor post accusationes examen. 1. De omnibus acceptis talentis naturæ, in animo & corpore &c. 2. De donis gratiæ dei, Sacramentorum, inspirationum exemplorum, instructionum, & proximè VOCATIONIS RELIGIOSÆ, vel Sacerdotalis (è tot millibus &c. 3. De omnibus è contra peccati cogitatione, verbo, opere, omissione peccati, peccatis contra Deum, proximum, superiores, Regulas, VOTA, statuta &c. 4. De peccatis alienis ratione officij, animarum curæ, negligentia, indulgentiæ, consilij, jussionis, auxilij, scandalive imputatis. 5. Etiam de peccatis justitijs, & bonis operibus, uti de peccatis Sacramentorum perceptio, administratio

Ejuldem rigor propter examen

fio, preces &c. denique illorum fervore, diligentia, attentione, & intentione; vel econtra.

O Dominus meus, & Deus meus! quid erit in Babylone, si scrutaberis Ierusalem in lucernis? quid fiet de horribili gravitate, & multitudine peccatorum, si etiam ipsa bona opera tam districtè examinabis, judicabis, ventilabis, & fortè plurima reijcies?

Sophon. 1.

Punct. III. *Consid.* Circa tertium verbum: **DIVISVS** es: scilicet à Deo, & cælo, si reperiatur te Iudex minus habentem &c. hic verò Iudex omniscius est, cui nihil potest occultari; infinitè sapiens, ut non decipi; justus & rigidus, ut non inflecti; severus & constans, ut non exorari; omnipotens, ut ei non resisti; supremus, ut ab illo appellari non possit.

Erratione
Iudicis.

O qualis de me erit sententia! O sententia omnium terribilium terribilissima! *Discedite à me maledicti in ignem æternum: quis non tremat, & properet, ut convertatur? O vocem illam alteram Salvatoris dulcissimam! Venite benedicti Patris mei &c.*

Matth. 25. 51.

Ah anima mea! Quàm igitur salutare, & necessarium, districtissimum hunc Iudicij diem semper timere, quàm salubre, in quocunque loco, situ, motu,
& tem-

& tempore existimare, se jam iam
mendo nimis iudicio Dei praesentandi
abripi? O IESU mi Domine, me
misco tanquam reus, culpam rubeo
tus meus, supplicanti parce Deus

CONSIDERATIO I. ANTI
MERIDIANA.

De frequenti memoria Mor
tis.

Gerf. l. 1.
c. 23.

Valde cito erit tecum hic factum,
aliter, quomodo te habeas. Hoc
mo est, cras non comparet, sic ergo
omni facto & cogitatu deberes tenere
hodie, vel statim esses moriturus. Beatus
horam mortis suae semper ante oculos
& ad moriendum quotidie se disponit.
mane fuerit, puta te ad vesperum non
venturum. Vespere autem facto, mane
audeas polliceri.

CONSID. II.

De sedula preparatione ad
Mortem.

ib. n. 4.

Quam felix & prudens, qui talis
nitiur esse in vita, qualis optat
niri in morte! Dabit namque magnam
ciam feliciter moriendi perfectus contentus
mundi, fervens desiderium in virtutibus
ficiendi, amor disciplinae, labor penitentiae

promptitudo obedientiae, abnegatio sui, & supportatio cujuslibet adversitatis pro amore Christi.

C O N S I D. III.

De praevisione, & timore futuri judicij.

O miserrime, & insipiens peccator! qualiter ante districtum stabis Iudicem, cui nihil est occultum, qui muneribus non placatur, nec excusationes recipit? quid respondebis Deo omnia mala tua scienti? Ut quid non praevides tibi in die judicij, quando nemo poterit per alium excusari, vel defendi; sed unusquisque sufficiens onus erit sibi ipsi? Igitur time judicium Dei, & expavesce iram Omnipotentis.

Idem c.

24. 1.

Idem l. 3.

c. 4. 4.

D I G R E S S I O VI.

De rigore Judicij Discussionis contra Personas Deo sacras; & horrore judicij Reprobationis contra praescitos post mortem secuturi.

T H E O P H O B V S.

(i.)

Ille quondam aetate, vitae austeritate & miraculis prodigiosus Anachoreta

Abb. Elias

tria timuit;

I

cen-

centum & decem annorum sententiam
 Abbas Elias dicere solitus erat, in
 expavescere supra modum; discer-
 nem animam à corpore; inevitabilem
 ram supremo Iudicè comparandi ne-
 sitatem; & finalem de se sententiam
 Concussos horrore sagittæ mortis
 hodie reliqui, dilectissimi; nunc
 dius Iudicij seu discussionis divinae
 mortem fulgore suo mentis vestrae
 Religiosæ & timoratae oculos per-
 get: Reprobos autem fulmen
 pheæ (exitialis videlicet sententiam
 morte sempiternâ macerabit. A
 discussionis seu indignationis Dei
 cio, quâ omnipotens ejus Iustitia
 tra statûs sui exigentiam incuriosos,
 gentes & tepidos Christianos, ab
 mortalis quidem culpæ, cum in
 tamen venialium reatu hinc decedens
 in piaculares flammæ detrudit, ab
 inquam, iudicio exordiamur; quod
 cum tanto rigore districtissimus Iudex
 maximè contra consecratas suæ divi-
 Majestati personas exequetur, ut &
 columnæ (Sanctissimi quique) ab
 tanquam imminente cervicibus suis
 gure contremuerint.

Rigor Iudicij
 divini
 contra per-
 sonas sacras
 & cur?

II. Et hoc idcirco, quia talis
 personarum Regularium & Ecclesiarum
 carum tam excellens est electio, ut, quæ

alijs Ecclesie membris non vocantur ad cul-
 pam, in illis tamen habeantur illicita; & ple-
 rumque quod in laicis culpa non est, hoc
 Crimen est in sacro ordine constitutis: om-
 nium verò gravissimè apud S. Bernard.
 Inter seculares nugæ, nugæ sunt, in ore
 Sacerdotis (& Religiosi) blasphemia. Con-
 secrasti os tuum Evangelio (ac Votis) ta-
 libus jam aperire illicitum, assuescere Sa-
 crilegium est: sædè ad cachinnos moveris,
 sædius moves. Deum immortalem! si nu-
 gæ in tanto rigore pro blasphemijs &
 Sacrilegijs discutientur, quis sustine-
 bit? aut quis Dei omnipotentis oculos
 aquilinos (tametsi non furiosos, aut ful-
 minantes, fulgurantes & iratos tolerabit?
 aut quid tandem Vos peremptoriè ad
 ejus Tribunal citati respondebitis, dum
 reos plurimorum etsi venialium dun-
 taxat piaculorum tremebundos hisce
 verbis adoriatur.

III. Reddite & Vos duo Evangeli-
 ei Debitorum rationem villicationes ve-
 stræ: ordinati & professi estis, sacris
 tunicis induti, attonsi, in partem sor-
 tis Sanctorum selecti, segregati à pec-
 catoribus & cælis excelsiores facti estis,
 at quia nec vestis Clericum, nec habi-
 tus facit Monachum, cujus est hæc ima-
 go, quam præfertis & superscriptio?
 Si Sacerdotis, si Religiosi, ubi est ve-

S. Leo epist
 84. ad A-
 nastas.
 S. Greg. e-
 pist. 5 l. 18.
 Lib. 3. de
 confid. 6.
 134

Rigorousum
 examen su-
 per statu
 vocationis
 & jus requi-
 sitis.

stra sæcularium morum conversio: m
 di, rerúmque mundanarum contem
 tus, vanitatum sæcularium abdicatio,
 carnalium refrœnatio cupiditatum,
 perbiæ, vanæ gloriæ, avaritiæ, g
 sitatis, immunditiæ, pigritiæ, f
 quædam mortificatio, edomatio, ex
 minatio? Cujus est hæc Votorum, t
 propositorum vestrorum subscriptio
 confirmatio? si Vestra, ubi ergo
 maculatus candor castitatis? ubi or
 nis fervor, sollicitudo operis Dei,
 litas divini servitij? ubi vigilanti
 storalis, animarum zelus, con
 sacrorum mysteriorum tractatio?
 ne omnia in Vobis in torporent,
 curiam, meram superficiem, ne
 gentiam, & ex Ore meo evomens
 luriditatem abierunt? siccine obli
 tum est aurum, mutatus est digni
 & fervoris vestri color optimus?

Indicij ri-
 gor contra
 Sacerd.

Petr. Bles.
 S. Bern.
 Idem.

IV. Ecce, ecce Vestrarum confic
 tiarum libros, ecce integros dæmon
 Vos accusantium, ignaviarum & d
 ctorum vestrorum exaratos Codic
 Tu PHILOTHEE in alto sedens:
 ra, & non humilia sapiebas: elab
 quam melior esse quærebas, mundan
 gis, quam Deo placere studebas; Ec
 fasticos proventus, in superfluitat
 gulam, & vanitates dissipabas, &

gis inhiabas lucro divitiarum, quam salutem animarum. In te fuit Sacerdotis nomen inane, & delictum immane, honor sublimis & vita deformis, deifica professio & indigna actio, gradus summus, & animus infimus, sermo multus & fructus nullus. O, pudor! ô facinus!

S. Ambr. de dign. sac. c. 2.

S. Bern. l. 2. c. confid. c. 7.

V. Et tu Monophile velox eras ad mensam, tardus ad Ecclesiam, pervigil ad fabulas, somnolentus ad vigilias, & præceps ad loquendum, invitus & rarus ad tacendum; promptus ac pronus ad iram, contentiones, & murmuraciones, insuetus ad patientiam, mansuetudinem ac humilitatem; libertatis amator, licentiarum inventor, regularum transgressor, disciplinae prævaricator, quietis, silentij, solitudinis, orationis, &c. confratrû tuorum disturbator. ! O scelus! ô criminum farrago!

Et contra Religiosum.

Facessite hinc uterque, immundi, tepidi, vecordes, vagi, incircumspecti, dissoluti, leves, ut quid sæcularis status vos sibi non servavit? ut quid habitum mutastis, non animum? ut quid terram sanctam incoluistis? eleemosynas & fundationes piorum devorastis? loca vobis multò sanctiorum occupastis? Angelica officia vestris vitijs profanastis? Si vestro arbitratu vivere, genio & libertatibus indulgere, in pigritia

Severæ ob-
jurgationes
Iudicis con-
tra utro-
que.

Expeditur
fuisse Lai-
cum.

tiâ & socordiâ delitescere delectab
in mundo, in loco sordium, in Con
in trivijs, in popinis sordescere po
stabat. & simplicem gehennam, aut p
gatorij pœnam in statu sæculari
vivendo vobis comparâstis, nunc
habitu Sancto duplicis supplicij
Vos fecistis.

Traduntur
ad pœnas
purgat.

VI. Ite ergò, ite Tortores, tra
hite animas habitu, quam vitâ
tiores; trahite sine morâ, trahite in
terraneos carceres, duplicate dup
secundùm opera eorum; pro mensura
catorum, erit & plagarum modus.
enim Vobis, non exhibitis inde, donec
novissimum minutum reddatis.

Apoc. 18.
Deut. 25.

Luc. 12.

Timor ju-
dicij post
mortem.
S. Aug. l.
medit. c.
29.

PHILOTH. Heu nos! quam
rè fulminas, quam horribili tuba
dicium nos vocas: Væ misero mihi,
adveniet dies judicij mei, & aperti
libri conscientiae meae, & dicetur de
Ecce homo & opera eius: ecce nihil resp
dere potero, sed demisso capite pro
sione stabo trepidus & confusus.

VII. THEOPH. Non dirè fulmin
nec in furore arguo, sed pro parte
sti Iudicis increpando duras fulguro
ruscationes, & metuentibus do signific
nes, ut fugiant à facie arcûs & liber
dilecti Dei. At nunc in reprobatio
æternæ judicio furor iræ ejus app

hendet impium, & mittet contra eum fulmina, & voces tonitruu sui in rotâ. Igitur sedebit contra Reprobum, ille Rex tremendæ Majestatis, qui quondam jacuit ut infantulus, seque passus est fugari, ut imbellem, capi ut debilem, calcari tanquam vermem, trahi velut jumentum, ligari ceu mancipium, illudi ut stultum, accusari, ut reum, judicari tanquam blasphemum, condemnari ut malefactorem, in crucem denique agi, non secus ac profligatissimæ vitæ laronem. Hic, hic jam vice versa sedebit, ut iudex, eruntque illius oculi tanquam flammæ ignis, pedes sicut in camino ardenti, vox tanquam aquarum multarum, & de ore ejus procedet gladius ex utraque parte acutus. O qualis horror & tremor! quando sedente hoc Iudice infra infernus hians, supernè cælum clausum, foris mundus deserens, intus conscientia rodens, à dextris peccata accusantia, à sinistris dæmonia terrentia, antè æternitas longâ, retrò voluptates præteritæ peccatorem terrebunt, omnesque contra eum armatæ creaturæ ad iudicium procedent, quod ipse non prævidit, rapiendus per viam, quam non exploravit, in orbem, quem non cognovit, ad Iudicem, quem contempsisse se meminit, interrogandus, quod

Iob. 41.

Pj. 76.

Iudex.

lim parvus.

Apo. 1.

Nunc sedet
tremendus.Terror re-
probi ex
circumst.

non credidit, respondurus, quod non
 ravit, rationem redditurus, quam
 computavit, sententiã percepturus, quod
 non exspectavit, deprecaturus, quod
 non exorabit, luiturus, quod per
 le millionum circulos nunquam ex
 bit.

Ex qualita-
 te Iudicis.

VIII. Circumspice miser, sic
 prehensus; quò fugies, dum latere
 possibile est, apparere intolerabile.

S. Aug. 1.
 3. de symb.

En Iudicem, qui nec gratiã prævenit
 nec misericordiã flectitur, nec peccata
 corrumpitur, nec tuo jam amplius
 factionis, aut pœnitentiã promissio
 gatur. En fumus in ira ejus ascendit.
 nis à facie ejus exardescens tanto
 destinatum tuum inferis caput invadit.
 melius tibi foret, illicò infernales po
 quàm Domini judicantis ferre præ
 tiam, ita enim in furore suo arguit

Auct. im-
 perf. hom.
 49.

Exprobra-
 tiones ex
 passione
 Christi.

te: Ego propter te homo factus sum, pro
 te alligatus, & delusus, & cæsus, & cruci-
 sum. Vbi est tantarum injuriarum meo
 fructus? Ecce pretium sanguinis mei,
 dedi pro redemptione animæ tuæ, ubi
 vitus tua, quam mihi pro pretio sanguinis
 debebas? Ego super gloriam meam te habui
 cùm essem Deus apparens homo, tu autem
 liorem me omnibus rebus fecisti: à seculo
 confregisti iugum, rupisti vincula mea, et
 tisti ad me tergum & non faciem.

Ier. 2.

litus es Domini Salvatoris tui, nunquam me nominasti nisi blasphemando, nunquam meum Corpus suscepisti, nisi in cordis tui cloacam sepeliendo, nunquam aliter sanguinem meum, passionemque meam tractasti, nisi conculcando; quod præceptum non es transgressus? quem dæmonem in animam tuam non admisisti? quibus nefandis cogitationibus non consensisti? quæ impietatis opera non perpetrasti? Nunc sanguis meus contra te clamat, vulnera mea contra te allegant, cicatrices conqueruntur, clavi loquuntur & probant, crux mea portatur in testimonium.

Ingratitudinis exprobratio.

IX. Ecce jam contra te dilatavit infernus os suum, jam patet tibi carcer æternus, jam horroris caverna, jam fornaces ardentes, jam desperatorum vorago, jam chaos maledictionis, vastum sine mensurâ profundum sine fundo, plenum ardore incomparabili, fœtore intolerabili, dolore innumerabili. Igitur maledicte in hunc ignem æternum, sævissimè urentem, vermem corrodentem, sulphur fœtens, torrentes flamas, in antrum maledictionis, in anathema oblivionis, in funeitissimam omnium peccatarum officinam. I maledicte in lacum picis, in stagnum sulphuris, in puteum in-

Inferni vorago aperta.

Hugo de S. Vict. l. 4. de ani.

Inferni descriptio.

Ejusdem
pœnæ.

interitûs, in fossam buffonum, in
luncam draconum, in cloacam fœdum
in abyssum inferni inferioris : ubi
cisà omni redemptionis expectatione
desperatio totam sibi malitiæ confu-
sionem vendicabit. Ibi portio
sint atrocissimæ flammæ, densissimæ
tenebræ, carbones inextinguibiles
planctus inexorabiles, aspectus dam-
num horrendissimus, stridor denti-
rabiolissimus, crudelissima famis
atrocissima sitis, implacabilis execra-
tio, & desperatio prorsus irremedi-
lis.

S. Cyril.
Alex. orat.
de exitu
anim.

Pœnarum
omnium
æternitas.
S. Aug. l.
de triplici
habitaculo
6. 49.

X. Ibidem ingemisces maledictæ
& nemo compatietur; clamabis,
nemo flectetur; lamentaberis, & nemo
lulus eripiet; ululabis, ac planges, & nemo
mo miserebitur. Perpetua tua
tas erit diabolorum sine divortio,
stiarum ferocitas sine effugio,
strantium crudelitas sine clementia,
laniatio vermium sine consumptione,
dolor sine remedio, captivitas sine
laxatione, pœna sine remissione, sep-
plicium sine redemptione, defectus sine
defectu, cruciatus semper præsens.
Hodie semper durans, Cras nunquam
supervenens, præteritum nunquam
absens, annus nunquam transiens
morsque & morsus sine morte, quia

mors vivet, & finis semper incipiet, & deficere nesciet defectus in aeternum & ultra.

S. Greg. I. 9. mor. c. 49.

XI. O furor! ô indignatio! ô tonitrua! ô fulmina! extruditur, eliminatur, laceratur, cruciatur, dilaniatur & abripitur anima illa immortalis, illa Dei filia, illa S. mæ Trinitatis imago, illa pretiosissimo IESV sanguine redempta, dealbata, purpurata, & sanctificata quondam Dei sponsa. Expellitur uti canis, maledictis, & execrationibus oneratur, diris omnibus devovetur.

Exod. 15. 18. Anima cū furore abripitur.

Quisnam vel obstinatissimus peccator hæc audiens, sciens, & credens non contremiscat? O homo stulte! & absque consilio, quando tandem sapiens, & intelliges, & novissimam providebis aternitatem, digito modicum ignem tangere metuis, & quomodo non formidas in ignis perpetui rogam ligatis manibus, & pedibus conijci? Quòd si te formidare dicas, age ergò, ut ad evitandam istam pœnosissimam aternitatem, quotidiana lectione hoc volvas & repetas in illo aternæ damnationis supplicio, quidquid potest excogitari, adesse

Consideratio inferni.

Cassian. in confess. Theolog. part. 3.

s. Ambr. in c. 58. Isai.

semper, & adesse etiam semper, quidquid non potest excogitari.

ME-

MEDITATIO IX.

De Inferno; eiusdemque æternæ
pœnæ damni & sensûs.

Text. Re-
gul. ex c.
4. in str.
45. & c. 7.

VNusquisque curet ad suæ Con-
sionis initium gehennam expe-
cere, & sit semper memor omnium,
præcipit Deus, qualiter contemnentes
um in gehennam pro peccatis incidunt.

Prælud. Imaginare tibi divitem
lonem, videntem Lazarum in sinu
brahæ, se verò in flammis tostum
julantem: crucior in hac flammâ.

Luc. 16.
24.

Pœnæ dam-
ni in infer-
no.

Punct. I. Confid. I. Malitiæ peccati
ut est aversio à Deo, correspondere
nam damni, quæ est æterna privatio
gratiæ, hæreditatis, & gloriæ cælestis
consortij omnium Sanctorum, Visionis
que beatificæ. 2. Est exclusio per
tua à Dei providentia, sapientia, boni-
tate, misericordia cum perenni
etione ipsius tremendæ indignationis
inimicitia, vindictæ, abominatio-
nis execrationi, & maledictioni à
sanctissima Trinitate, à Matre Dei
tota Curia cælesti. 3. Hanc solam pœ-
næ esse, ac tantam, ut licet mille
ferorum pœnæ sensibiles essent una
sola hæc omnes cruciatus excederet

S. Chryso-
st. 10. 2. c. 7.
Matth.
hom. 24.

Miserrime, desperatissime peccator, quò te vertes averſus à Deo, in-
viſus Deo, inimiciſſimus Deo, execra-
biliffimus Deo, projectiffimus à facie
Dei; convertere citò ad Dominum, &
convertetur ad te.

Punct. II. Conſid. Alteri malitiæ pec-
cati, quæ eſt converſio ad creaturam,
correſpondere pœnam ſenſûs in orco.
Hinc 1. oculi dæmonum aſpectu, au-
res ejulatu, odoratus fœtore, guſtus
buffonum, & ſerpentum eſcâ, & ſul-
phuris, picisquæ potu, tactus igne vi-
vaciffimo torquebuntur. 2. Memoria
recordatione elapſi temporis, occasio-
nũ &c. intellectus apprehenſione amiſſi
boni infiniti, & mali acquiſiti in infini-
tum: voluntas autem tali obſtinatione,
ut nullus damnatorum per totam æter-
nitatem poſſit, aut velit aliquando di-
cere hæc ſola verba: miſereri mei De-
us. 3. Cor etiam tali rabie & odio;
ut inceſſanter ſint blaſphematuri Deum,
Deiparam, Sanctos, & maledicturi pa-
rentes, filios, ſocios, complices, diem-
quæ nativitatis; & anima ſuum corpus,
& corpus ipſam animam ſine fine.

Pœnæ ſenſûs.

O miſerabiliſſimum dæmnatæ ani-
mæ cantum, *Lamentationes, carmen & va* *Ex. 21. 9.*
ex tam perenni maledictione; cur non
citius in vita maledixit ſenſuum ſuo-
rum

rum effrænem peccandi libertatem, voluntatis obstinaciam, & obduratam tuius vitæ impœnitentiam?

Pœnarum
œternitas.

Punct. III. Confid. Malorum omnium desperatissimum esse, pœnarum æternitatem. Ibi enim sunt tenebræ palpabiles æternæ, fletus, & ululatus horribilis, stridor dentium terribilis, fœtibusque incomprehensibilis, fœtor indidibilis, conscientiæ morsus intolerabilis, ardor incomparabilis, societas monum formidabilis, carcer miserabilis, locus impermutabilis, decretum revocabile, desperatio interminabilis, & mors sine principio, medio, & fine semper immortalis.

Psal. 54.
Isa. 33.

Cruciatus
max. æternus.

I nunc mea peccatrix anima, descendente in infernum vivens, & prodeum an possis habitare *cum igne devorantibus cum ardoribus sempiternis*; si enim hic in momento uno temporis momento in igne (respectivè pictum) positus expirat, crematur, & dolet, & tamen nequam, quod crematur, consumitur. Sed reviviscit, ut iterum moriatur, & iterum reviviscat ad ignem. O terra æternè volubilis! O omnium malorum fons inexhauribilis! si hinc, O terna! tui solâ memoria cor meum dilanias, quantum tibi tuâ furiâ animam meam discruciabis?

CONSIDERATIO I. P O-
M E R I D I A N A.

De memoria Pœnarum in-
ferni.

Quid aliud ignis ille devorabit, nisi pec- Gerf. 1. 23
cata? In quibus homo peccavit, in illis c. 24.
gravius punietur. Ibi acediosi ardentibus
stimulis perurgentur, & gulosi siti, ac fame
cruciabuntur. Ibi luxuriosi & voluptatum
amatores ardenti pice, & fœtido sulphure
perfundentur. Nullum vitium erit, quod
suum proprium cruciatum non habebit. Ibi
nulla requies est, nulla consolatio damnatis,
sed una hora gravior ibi in pœna, quàm hîc
centum anni in amarissima pœnitentia.

CONSID. II.

De agenda pœnitentia pro
Peccatis.

IN omnibus rebus respice finem; & esto mo-
dò sollicitus, & dolens pro peccatis tuis, Ib. n. 1. 43
Disce te nunc in modico pati, ut tunc valeas
a gravioribus liberari. Certè quàmò am- n. 63
plius tibi ipsi nunc parcis, & carnem seque- n. 32
ris, tantò durius postea lues, & majorem n. 63
materiam comburendi reservas. Hîc itaque
primò proba, quid possis postea. Si nunc tam
parum vales sustinere, quomodo æterna tor-
menta poteris sufferre? si modò modica passio
tam impatientem efficit, quid gehenna tunc
faciet?

Dis